

Lovas István: Ulfkotte - A menekültipar

2015 október 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A hónap els? hetében jelent meg Udo Ulfkotte német újságíró új könyve A menekültipar – Miként profitálnak politikusok, újságírók és szociális szervezetek a menekülthullámból címmel.

Tizenegy hónappal azután, hogy szintén a Kopp kiadónál látott napvilágot bestsellerré vált könyve, A megvásárolt újságírók, amelyet szintén lapunk mutatott be elsőként a hazai nyilvánosságnak.

Ulfkotte nevét idehaza nagyon sokan ekkor ismerték meg. A Frankfurter Allgemeine Zeitung egykori haditudósítójának és szerkesztőjének könyve hatalmas megbecsülést és hírnevet váltott ki a magyar jobboldalon és gyűlölettel teli zavart hallgatást a balliberális térfélen, hiszen nehéz konteógyártással vádolni egy vezető német lap egyik korábbi kulcsembert. A szerző előszavában leírja tapasztalatait arról, hogy milyen megpróbáltatások érték és érik tavalyi leleplező kötete miatt. Egyik lábával a börtönben van, másik lábával az anyagi összeroppanás szélén egyensúlyoz, aki olyan könyvet ír, mint ?. Minden sorát nagyítóval vizsgálják az ügyvédek, melyik állításáért lehet perelni. Eddig százötvenezer euró kifizetésére kötelezték. Hozzátehetjük: tudjuk jól, milyen veszélyes a hatalmasokkal szemben tényfeltárást végezni, akik minden tetteket titkolják. Azok meglétét tehát nem könnyű a bíróság előtt is megálló bizonyítékokkal igazolni.

Vajon a hazai balliberális sajtót hányszor perelhetné a kormány (sajnos nem teszi), amikor esetenként még névtelen forrásokra sem hivatkozva hazudik, beleértve olyan rémtörténetek kitalálását is, hogy süllyed a 3-as metró alagútja?

A kötetből megtudhatja az olvasó, hogy a nagyvállalatok mekkora profitot fölöznek le a menekültipari tevékenységükkel. (Ulfkotte könyvében végig a Németországban megszokott „menekült” szót használja.)

Megtudja továbbá, hogy a gyógyszeripar miként növeli forgalmát milliárdokkal a beérkező menekülteknek felírt gyógyszerek eladásából. Hogy a rendőrökre és újságírókra szájkosarat raknak a menekültstátust kérők bűnelkövetései ügyében; hogy számos SPD (szociáldemokrata) politikusnak mellékállása van olyan szervezetekben, amelyek a migránsoknak szállást adnak; hogy a pártok a menekültek ellátásával kapcsolatban törvénytelen finanszírozásban részesülnek, és hogy újságírók külön pénzt kapnak, ha könnyfakasztó sztorikat írnak a menekültstátust kérőknek.

Ulfkotte bemutatja azt is, hogy miközben a német sajtó és Angela Merkel kancellár halálra aggódja magát a menekültek sorsa miatt, annak nem adnak hangot, hogy az országban háromszázezer, többnyire etnikailag német hajléktalan él, akik közül harminckétezer a gyerek.

Könyvből megtudjuk azt is, hogy a német újságírók szívhez szólóan megható, de kitalált történeteket is eladnak menekültekről, például a szenegáli Abdou Dioufról, aki horrorisztikus élményeit ecsetelte állítólagos hajón történő meneküléséről. Azonban kiderült, történetét 2015 nyarán egy spanyol reklámügynökség találta ki.

Ulfkotte azt is leírja, mennyibe kerül egy menekült a német adófizetőknek. Fejenként havi háromezer-ötyszáz euróba. Egymillió menekült ellátása tehát havi három és fél milliárd, évente negyvenkétszázmilliárd euróba kerül.

Pontosan ennyibe kerül a költségvetésnek a németek segélyezése.

E könyv megjelenése előtt nem igen tudtunk arról, hogy Németország nettó kivándorlóország, mert egyre több németnek lesz elege saját hazájából. „A bevándorlók már csak az olyan országokból érkeznek, ahol az oktatásban kevesen részesülnek.

A távozó, képzett németek „Goodbye Deutschlanddal” búcsúznak. Ma már minden negyedik német azzal a gondolattal játszik, hogy elhagyja hazáját. Minden évben 165-170 ezer német fordít hátat Németországnak.

A legtöbb közülük fiatal és egyetemi végzettségű.”

Álljon itt a fejezet végkövetkeztetése: „Az igazság így hangzik: Németország kivándorlási ország – legalább is az etnikai németeknek.” Mely mondatról, mint általában a kínos tényektől, megállhat az út? a hazai, a Merkel-Németországot imádó balliberális sajtó magyarutáló tamtam-dobosai kezében.

És hogy honnan érkezik a „munkaerő-utánpótlás”? Abból az Afganisztánból, ahol a nők nyolcvannal százaléka analfabéta. Az afrikai Nigerből (ott ez az arány 84,9 százalék), Dél-Szudánból (84 százalék) és Burkina Fasóból (78,4 százalék).

A menekültek orvosi ellátása óriási összegekbe kerül az adófizetőknek. Németországban négyszáz-ötszáz ezer a Hepatitis-C vírussal fertőzött emberek száma – egy jelentős részük migráns. Egy negyvennyolc hétig tartó kezelés ára 25-28 ezer euró. Ha más, drágább gyógyszereket is alkalmaznak, akkor 51-64 ezer euró a terápia költsége. De lehet, hogy az orvos még a – grammját tekintve szó szerint az aranyból is drágább – Gilead pirulát is felírja, az szemenként 714 euróba kerül.

A menekülteknek megfelelő szállás is dukál. Sokukat szállodákban helyezik el. Nem egyszer a hoteltulajdonos akarata ellenére. De kastélyokban és magánnyaralókban is. E téren sincsenek tabuk, akadályok. A Holte-Stukenbrock-kastélyban a rendőröknek kellett átadniuk a helyüket a menekülteknek. Máshol (a helyszínek pontos jelölése a könyvben) idősotthonokat üritenek ki számukra.

Hogy mindez mihez vezethet, Ulfkotte brit lapok cikkeit idézi, melyek szerint legkésőbb 2018-ban már páncélosok dühöreghetnek Európa városainak utcáin és terein. Az amerikai CIA egyik jelentése azt a képet vetíti elénk, hogy a közel-keleti és észak-afrikai menekültek hullámai országokat árasztanak el, és számos nagyváros kormányozhatatlanná válik.

A Németországban menedéket kaptaknak maximum tizenöt hónap ott-tartózkodás után jogukban áll behívni családtagjaikat. Sok esetben a visszamaradt rokonok küldik ki előszörként az egyik családtagot, aki azután behívja őket. Így azután egy család eltartására évente akár kétszázötvenezer eurót is rá kell fordítani.

A legújabb felmérések szerint a németek már jobban félnek a menekültektől, mint a munkanélküliségtől, ami korábban a legnagyobb gondot jelentette. Az egykor patyolattiszta Németország közben koszosodik. Amit a sajtó trendinek igyekszik eladni.

Közben Berlinben a zsebtolvajlások száma ötvenöt százalékkal emelkedett. Annak ellenére, hogy a szállások ára havi hatezer-ötszáz euróba kerül menekültenként.

Csak remélni tudjuk, hogy Udo Ulfkottének ez a könyve is hamarosan megjelenik magyar kiadásban.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló